

Lumbini

A la ciutat de Lumbini, al sud del Nepal, hi nasqué Buda. Hi anem calcant en una furgoneta per carreteres infernals, plenes de sots, amb una densitat inaudita de trànsit de camions i motos, circulant per l'esquerra, avançant quimèricament, amb els ulls sorpresos.

Sobrepassats per la durada del viatge, després de les explicacions del guia, que aixeca la veu quan parla de Buda perquè compreguem que és un dels pensadors que més han influït en la humanitat, ens esperem una experiència mística. Arribem a un hotel pintoresc que s'assembla a l'Hotel Marigold de la pel·lícula homònima. Amb les parets de maons, amb un reng de palmeres que fa cap a una recepció calenta i buida, comprem que és un lloc espiritual al qual cal anar amb els esperits deserts. Sense atorgar més pes del que caldria a la xafogor humida de l'ambient, comencem a caminar cap a l'esplanada on està situat el monument que commemora el naixement de Buda. La tarda comença a declinar mentre ens traiem les sandàlies i mirem astorats els tipus humans que pul·lulen pel corredor que traspasa el cordó policial –policies joves– que ens escorcollen les motxilles.

El jardí sagrat conté arbres espaiats i grups escadussers de seguidors budistes. Comencem a caminar pels jardins. Veiem la colleta de budistes que escolten un sacerdot vestit de grana. Tot sembla de postal. Els colors del capvespre comencen a do-

nar el to que associo a un vell film de Bertolucci de fama incerta anomenat *El petit Buda*. Rosats, grocs, blancs, els núvols de la posta inicien el seu poderós espectacle mentre passem prop de la piscina on naden un parell de peixos gat i unes tortugues. Al gran arbre ornat de banderetes tibetanes que festegen la vista hi ha un monjo jove davant del mòbil que sembla que canti un mantra que hi surt projectat. Un altre monjo més gran comença a dir en veu alta un altre mantra adormidor mentre roda el susdit arbre i una colla d'italianes madures que han anat a Lumbini a practicar la meditació ens miren amb estranyesa. Al lloc, hi regna una calma sobirana. M'assec sota un arbre i m'hi estaria en silenci molta estona però cal anar al monument concret on The Marker Stone assenyalava el lloc mític del naixement de Buda. A dins del

petit edifici pintat de blanc, que afigura una *stupa*, la calor és ofensiva. Passegem per les restes arqueològiques mirant el policia fanfarró que no deixa fer fotos. Cap vibració, cap titil·lació mística. A fora, la calma va prenent l'esperit mentre observem que els feligresos vestits de blanc que provenen de l'Índia o d'altres indrets per nosaltres remotíssims ens fan fotografies davant el monument. Nosaltres, també.

La llum del capvespre pren una insòlita lluminositat. Mirem, escoltem i ens asseiem mentre uns goscos del carrer juguen i corren pel jardí sagrat. Només molt de lluny sentim una engruna de l'esperit lluminós d'aquell home que provà d'evitar el sofriment dels homes. Després, la nit cau implacable sobre Lumbini: els llums de les bicicletes semblen lluernes en la fosca espessa.

BUDA VA NÉIXER AL NEPAL I ACTUALMENT EL BUDISME ÉS UNA DE LES RELIGIONS MÉS IMPORTANTS DEL PAÍS

